

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes
Antiqvae Libri Dvo**

Suarès, Joseph Marie

Romae, 1655

De Nomine Pr[a]enestes. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-11894

De Nomine Prænestes.

CAPVT III.

V O D attinet ad Prænestes nomen, olim

Lib. 7. & 8. A.D.

Prænestē altum, & Prænestē sub ipsa,

Lib. 17.

Virgilius cecinit: utrobique Seruius, qua-

Salmas. in Solin.
pag. 63.

neutrum, qua fœmininum esse adiungit. & sic Priscia-

nus: dicebatur enim & hoc Prænestē, & hæc Præne-

stis. *Prænestē sub ipsa* apud Virgilium figura Synthesis

videtur Aldo seniori, quæ discordat cum voce, cum-

que suo concordat significatu: ita Camerino sub ipsa

scilicet ciuitate: sic dicitur Lilium est albissimus flo-

rum. Græcis ὁ Πραινέστης enuntiabatur, seu Πραινέστος

Suidæ: at Ptolemæo τὸ Πραινέστον. quin Ergastustus pa-

rasitus apud Plautum iurat Hegioni νὴ τὰς Πραινέστιν,

quamuis illud τὴν, seu τὸν ad πόλιν referat Clue-

rius. ab eo Prænestini dicuntur oppidani, teste Var-

rone. Græcis σνοι: præsertim Stephano, seu Her-

molao. quin & Πραινέστεροι Appiano, & Πραινέστεροι

vt in Dionysio scribitur corrupte, sicuti quidam vo-

lunt, exscriptum posterioris æui vitio. Sed in has

Grammaticorum tricas declinare non est animus. In-

ter famosa oppida ad occidentalem Oceanum me-

morat Aethicus, qui Theodosij æui vixisse videtur, Pe-

netre: vbi Simlerus notat ita suo in exemplari legi;

cum alia manu adnotetur, *Peneſtre*, *Præneſte*. Proco-

pius vocat passim Πενεστίνην portam. Anno a CHRISTO

nato DCCXLIII. Synodo primæ Romanæ sub Zacharia

Papa habitæ subscripsit Venantius Episcopus Penetri;

qui apud Binium Venantius, seu Valentius Episcopus

Prænestinus dicitur. secundæ quoque anno DCCXLV.

coactæ interfuit suprascriptus Præful Prænestē, seu Pe-

neſtræ,

In Gotthic.

Cassineñ MS.

Tom. 3. Concil.

nestræ, seu S. Ecclesiæ Prænestinæ. Et mendosi sunt codices Oecumenici concilij septimi, vbi Ioannes ἐπίσκοπος Πρενέτης pro Πρενέστη refertur an. DCCLXXXVII. Action. 7.
 sicut & Synodi Romanæ sub Martino PP. an. DCXLII. vbi Μαΐευος ἐπίσκοπος Πρενέστης recensetur, pro Πρενέστη etiam, nisi forte Πρενέστη quoque dicta fuerit, & in Plauto πόλις non subintelligatur, & inde Πρενεστίνος recte producatur. Inter monumenta Tiburtina in diplomate Benedicti IV. vel VII. vt iustius putauit, dato XI. Kal. Ianuar. anno Pontificatus primo, non septimo. (recte namque incurrit in secundam Indictionem, & annum septimum imperij Ottonis Secundi, a CHRISTO nato CMXXV. huius Pontificis annus natalis, seu primus) silex magna dē Penestrina, & Sancta Penestrina. Ecclesia nuncupantur. Omitto tabulas complures, quas ex Archiis promptas proferam conscriptas decimo atque undecimo seculis. sub calce quidem Seculi XIII, & toto XIV, Penestrinus Episcopus, & Penestre vulgo appellabatur in Bullis Pontificijs, & chartulis. hodie paſſim Palestrina, & Pelestrina nominatur, quin & Pilestrina. Eam quondam Stephanen dictam Plinius tradit, qui corrigendus magni nominis Grammatico videtur, legendumque: *Vrbe quoniam Polystephano dicta.* Sed Strabo Πρενέστην πολυστέφανον παλαιῶν τεχτερον scribit, vnde Stephani epitomastæ detegitur error, qui Tiburi adscribit hoc nomen. certe Strabo ex illo urbem ἐλληνίδα, siue Græcæ originis esse euincit. πολυστέφανος autem munitam designabat urbem, quæ muris, seu murorum coronis cincta esset firmissimis. vt Dionysio Afro Κέρτων δέσιφανος: Pindaro, Γ' λίστα μέλλοντες ἐπὶ σέφανον τεῦχαι: Anacreonti. νῦν δ' οὐδὲ μὴ πόλεος σέφανος ὄλωλεν. forte ita dicta urbs Præneste quasi multis coronis digna, vel a copia coronarū: vel a rusticis, quos ornatos coronis Telegonus reperit.

Leand. Albert.
Ital. Descript.

Lib. 3. c. 5.

Lib. 5.

Phil. Ferrar.
Topograph.
Martyr.

Beroald. in c. 72.
Suet. Aug. & in
Heg. 32. l. 2. Pro-
pert.

B De